

diari més

EL DIARI DEL CAMP DE TARRAGONA



mésafons Àrea metropolitana 2 i 3

Agustí Segarra, catedràtic en Economia Aplicada per la URV: «El Camp de Tarragona és un dels àmbits catalans que té el potencial de generar valor afegit més important»

Opinió 28 Xavier Puig Andreu. Foc Nou és lluitar pel somni d'Esquerra: «Al Congrés la militància té l'oportunitat d'enfilat un horitzó guanyador»

Societat

Tarragona duplica en set anys les persones sense llar registrades

➤ El consistori tarragoní va realitzar la matinada de dijous un nou recompte i es va posar de manifest l'increment del sensellarisme. En pocs dies s'activaran tres nous pisos de transició a la ciutat

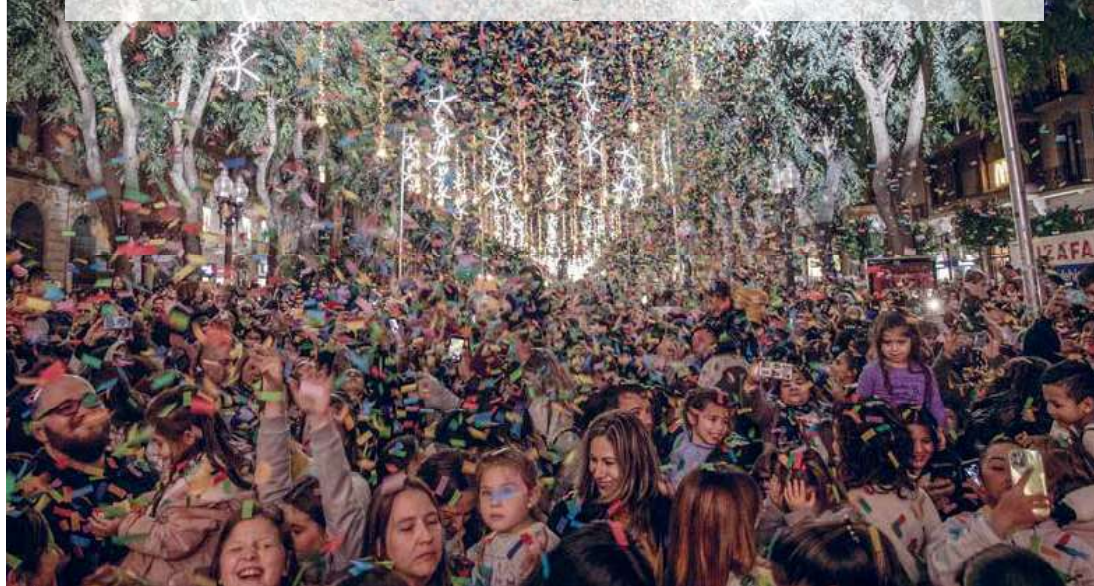
8 i 9

Tjerk van der Meulen

Tradicions 10 i 15

Els carrers ja llueixen de Nadal

Tarragona i Reus van engegar aquest dijous els llums que acompanyaran la celebració del període nadalenc, que es tancarà després de la visita dels Reis d'Orient



Collectiu Ronda

**DEFENSEM TOTS
ELS TEUS DRETS**

Despatx a TARRAGONA
977 23 22 44
www.cronda.coop

**wXolk
TARRAGO**

NAVIDAD 2024

CENA FIN DE AÑO

CENAS DE EMPRESA Y SALONES PRIVADOS
24, 25, 26, 1 Y 6 DE ENERO
RESERVAS: 977 215 763

**GENERALI
Assegurances**

DGSC007248562671D

20-40% Descompte en salut
Acord amb gestors NIE Salut

Oscar R. Vilas Lozano
609 410 788

24a Fira de l'oli 2024

Tarragona

SIURANA
DENOMINACIÓ D'ORIGEN
PROTEGIDA

Plaça Corsini
Divendres, 29/11
D'11 a 14 h i de 16.30 a 21 h
Dissabte, 30/11
De 10 a 14 h i de 17 a 20 h

www.sopsiurana.com

unio

Departament de Catalunya
Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Consell Regulador Denominació d'Origen SIURANA

Àrea metropolitana

Agustí Segarra: «El nostre repte és recuperar inversió de qualitat per guanyar en eficiència»

Entrevista El Catedràtic en Economia Aplicada per la URV analitza amb DIARI MÉS la situació del mercat laboral al Camp de Tarragona, reptes de futur com la Intel·ligència artificial i la «necessitat» de les inversions per a fer un pas endavant al territori

Carlos Domènech Gorri

L'any 2018 deia en una entrevista que el Camp de Tarragona tenia un potencial molt gran que s'havia de conrear.

«Si tenim tots els actius necessaris com és que la nostra renda per càpita no està com a mínim a nivell de Catalunya? Jo crec que aquí una resposta, diguem, directa, per mi seria: ens hem quedat ancorats en un model productiu basat en la indústria manufacturera clàssica i no hem estat capaços de diversificar i incrementar activitats».

La Càtedra per al Foment de la Innovació Empresarial alertava enguany de la necessitat «urgent» d'invertir en recerca i innovació al Camp de Tarragona.

«Jo crec que hi ha una variable clau que és que el Camp de Tarragona és un dels àmbits territorials a Catalunya que té un potencial de generar valor afegit més important. Tenim comarques que generen molt de valor afegit per persona, per càpita. Però al mateix temps tenim comarques que tenen una renda per habitant molt baixa. A nivell col·lectiu, el Camp de Tarragona, per exemple, representa, més o menys, el 85% de la renda per habitant catalana. Hem de convergir cap a la renda mitjana de Catalunya. Si això s'ajunta al fet que mantenim un pes, un múscul industrial, però, en canvi, l'estoc del capital físic i també intangible, s'ha reduït, tenim un fenomen de descapitalització de la indústria».

Això vol dir que les inversions no arriben.

«Fa temps que no s'estan fent inversions importants en la indústria en general. No parlo només de la química, encara que la química també. El repte és recuperar aquest ritme d'inversions. Si volem canviar



Agustí Segarra, durant l'entrevista mantinguda amb DIARI MÉS. Tjerk van der Meulen

Empoderament

«Si les borses cotitzessin per qualitat de vida de cara al futur, estaríem molt amunt»

una mica la direcció del creixement, perquè no sigui tan quantitatiu, sinó més qualitatiu, i incrementar la renda, el que hem de fer és fomentar molt la inversió, sobretot una inversió que comporta no una ampliació de la capacitat productiva, sinó una modernització de la capacitat productiva. La clau està en la inversió, i sobretot la inversió en tecnologies més modernes que permetin que les empre-

ses siguin cada vegada més eficients».

Per què no es dona aquesta inversió?

«Hi ha diferents factors. El principal pol que tenim de generació d'activitat econòmica és relativament tancat. La indústria química és un clúster interconnectat, però que no ha obert les finestres a una indústria química més fina. Això no vol dir que sigui responsabilitat seva, però sí que

crec que s'hauria pogut implicar més en obrir una mica les finestres. En el cas en què hi ha hagut una aposta industrial més diversificada, jo crec que s'ha vist un cert reviscolament industrial i també de la inversió, com per exemple seria en la zona de Valls, fins i tot en la zona de Montblanc, en el polígon de La Selva, etc. Per altra banda, també necessitem una orientació i un esforç per captar aquí una sèrie d'activitat industrial que ens permeti diversificar l'economia».

Turisme i indústria són els motors. És un model ca-

duc?

«No, jo crec que un repte que té Europa i també nosaltres és mantenir una presència important en la indústria manufacturera. I Tarragona la té. Tenim una indústria important que s'enfronta a una sèrie de reptes, com la diversificació de model productiu. Sobretot aquí tenim una indústria molt bàsica, i després també energètica que, quan va escollir aquesta localització tenia un model determinat, molt centrat en la generació, la fabricació d'una sèrie de components del petroli, i que no ha evolucionat cap a una indústria més fina, més relacionada al tema farmacèutic, al tema de la cosmètica, etc.

Tenen part de responsabilitat, doncs, les empreses?

«No vull dir que siguin les empreses que estan aquí assentades les que han de fer aquesta evolució. Però sí crec que s'haurien pogut obrir algunes finestres d'oportunitat per poder localitzar aquí unes empreses químiques però de caràcter molt més modern, diferent, de components més subsidiaris de l'empresa química bàsica».

S'hauria d'exigir més a les empreses capdavaneres del territori?

«Així com aquí han estat molts anys operant i han creat una base i una riquesa que ningú discuteix, ara se'ls hauria de fer veure que les inversions que estan fent en energies de futur, en energies renovables, les haurien de fer aquí. Perquè si no, nosaltres, ens hem emportat la part negra. Amb això haurien de ser sensibles».

Recentment el Grup Impulsor de l'Àrea Metropolitana ha presentat la creació d'un ens que s'encarregarà d'atraure inversió estrangera.

«Em sembla perfecte. Això re-

L'apunt

Persones amb visió metropolitana

Segarra és nascut a Castelló, però fa anys que viu al Camp de Tarragona. Es considera una persona amb visió metropolitana. Ni de Reus, ni de Tarragona: del Camp. «I com jo, n'hi ha molts», diu Aquest perfil, recalca, és clau. «Ja n'hi ha prou de batalles de campanar d'altres temps», sentència Agustí Segarra.

Àrea metropolitana

Centralització

«En una Catalunya en xarxa, alguns forats negres tindrien una veu que s'ha silenciada»

Indústria

«Les inversions que estan fent en energies de futur les haurien de fer aquí»

quereix personal molt específic, connectat amb l'exterior. D'una banda s'ha de posar en valor el que tenim aquí: la qualitat de vida, la mobilitat futura, pensar en clau de futur també, dels espais que tenim. Per altra banda, cal reordenar el territori i repensar-lo des d'un punt de vista metropolità, és a dir, no fer d'aquest territori una competència depredadora entre diferents municipis, sinó planificar en gran. Si les borses cotitzessin, diguem, per la qualitat de vida en perspectiva de futur, jo crec que aquest territori estaria molt amunt».

Tenim una universitat i uns centres de recerca de referència. Per què no retem el talent?

«Jo crec que és bo que el jove ben format que té perspectiva de futur surti a veure món. És bo que se'n vagi i que es formi a fora, perquè a fora veus una dimensió de les regles de la governança mundial que aquí no pot assolir. Però aquesta gent després torna. I quan torna ve també amb una perspectiva molt més encertada que la que tenim nosaltres. I en aquest sentit, no hi ha cap problema, que se'n vagin i després tornin. Però també cal tenir en compte que el gran mercat del coneixement, el gran mercat on pots trobar una oferta de llocs de treball qualificats, està a Barcelona».

Això és un problema?

«Un dels problemes que té Catalunya en aquests moments és que quan es parla d'àrees metropolitanas, cal que es comenci a parlar de què és l'àrea metropolitana, de quin model de metropolització vol el país, perquè ara només n'hi ha una».

Quin és el seu model?

«Nosaltres aquí fa temps que estem dient que volem ser una àrea metropolitana. Però per ara només n'hi ha una d'àrea metropolitana, que és l'àrea metropolitana de Barcelona, que ara són 36 municipis i que hi ha entitats, com és el Cercle d'Economia, que ja ha dit d'integrar el Penedès. El model de futur d'aquest país no passa per una gran àrea de Barcelona que ho in-

tegra tot, sinó que passa per una Catalunya metropolitana. I alguns forats negres del país, en aquesta Catalunya metropolitana en xarxa, tindrien una veu que fins ara s'ha silenciada, però que quan veus el seu pes econòmic et sorprèn, que seria el Vallès, per exemple».

L'Àrea Metropolitana de Tarragona també té coses a dir, doncs.

«Si la política ha intentat crear l'àrea metropolitana és perquè veu que cada vegada, les dinàmiques de mobilitat laboral de la gent, passen per aquí. La barrera municipal no té sentit. El que hem de fer és buscar persones qualificades que facin una prospectiva de futur. Tenim molta gent jove que encara viu a Estats Units. Que mirin com evolucionen les coses en altres països, que facin una prospectiva amb vista a 30 anys i que portin això cap aquí».

Cal fer una estratègia de futur per a millorar?

«Hem d'imaginar el futur d'aquest territori d'aquí 30 o 40 anys. Un territori que estarà sotmès a diferents forces. La força de l'envelliment, la força de la sostenibilitat, la força de les noves tecnologies i digitalització, del canvi climàtic... Quin paper jugarà aquest territori en la Catalunya del futur i també en l'Europa del futur? Jo crec que això estaria molt bé. No hem de vendre ni malmetre el territori ràpidament, però hem de jugar estratègicament perquè vingui en part un talent, diguem, que es forma aquí i que se'n va fora».

Com analitza el mercat laboral del territori?

«En el darrer trimestre, al tancar el mes de setembre, hi havia a la província de Tarragona 440.000 actius, que és un nombre que mai s'havia registrat, i dels quals 390.000 ja treballen. Per tant, tenim un decalatge, que són 49.000 aturats. D'alguna manera, s'estan cremant etapes. Tenim més actius, més persones que volen treballar, i més persones que estan ocupades».

Quin és el punt negatiu?

«Que les persones que estan a

l'atur, de manera transitòria, de manera permanent, aquí a la província de Tarragona, són més que a la resta de Catalunya. La taxa d'atur està en l'11 o 11,5%. Es resisteix a baixar dels dos dígits, i aquest és el repte».

Per què no podem baixar dels dos dígits?

«Per una banda, bàsicament per la temporalitat. Ja sabem que la temporalitat comporta fluctuacions del mercat laboral, sobretot en els mesos no turístics, fora de l'estiu, i més ara amb els contractes fixes discontinus. I per altra banda, també tenim una reserva molt important de població que està en condicions de treballar però que per les raons que siguin decideixen no entrar en el mercat d'una manera contundent».

Què passaria si hi entressin?

«Pujaria la taxa d'activitat i la taxa d'ocupació».

Quin és el repte, doncs?

«Estem registrant bons números, però si volem garantir un creixement de caràcter qualitatiu i no estrictament quantitatiu, hem de canviar la direcció de la dinàmica econòmica d'aquestes contrades».

Segons dades de la Càtedra, els aturats de llarga durada al territori representen un 45,8% de la població aturada. Què cal fer per a capgirar aquestes xifres?

«És un problema que tenim aquí però és un problema que també hi ha en altres mercats laborals. I també hi ha un atur de caràcter tecnològic, és a dir, ara estem davant d'un repte: la intel·ligència artificial. Els efectes que hi haurà sobre el mercat laboral afectaran a tothom. Moltes vegades diuen que aquesta tecnologia sobretot beneficiarà o afectarà els qualificats, però això també afectarà a les persones no qualificades. I moltes d'aquestes en un futur han d'anar requalificant-se, no en altres tipus d'activitats, sinó probablement fent les coses d'una altra manera. Cal aconseguir la formació en perfils i qualificacions diferents d'una bona part dels treballadors. La gent, probablement, ha de fer un altre tipus de tasques més creatives, més humanes, perquè hi ha una sèrie de tasques que ja les fa la tecnologia. El món que ve de cara al futur pot ser molt divertit, però cal dominar la bèstia de la tecnologia perquè no ens domini a nosaltres».



Imatge aèria de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, formada per 36 municipis. AMB

Àrea Metropolitana

Errors que no es poden repetir

Emmirallar-se en un model barceloní, pensat en el segle XX, seria un «error» i un «perill»

Carlos Domènech Gorri

El 27 de juliol del 2010 el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la Llei 31/2010. De facto, l'Àrea Metropolitana de Barcelona es va convertir en l'administració pública metropolitana. Encara falten mesos, fins i tot anys, perquè es constitueixi aquest ens a les comarques tarragonines. L'objectiu, però, hi és. I els moviments polítics per a fer-ho, també.

L'administració pública del territori metropolità de Barcelona ocupa 636km² i està conformada per 36 municipis, amb una població de més de 3,2 milions de persones. La nova administració pública va substituir els tres ens vigents fins aleshores: la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, l'Entitat del Medi Ambient i l'Entitat Metropolitana del Transport. Per a as-

solir l'aprovació per part del Parlament, però, es va haver de treballar durant dècades. Tal com està passant actualment al Camp de Tarragona.

El Catedràtic d'Economia Aplicada per la URV, Agustí Segarra, és del parer que emmirallar-se en Barcelona és un error. «Crec que no han de replicar un model que a vegades és el que s'ha posat al cap, d'una àrea metropolitana a la barcelonina del segle XX, sinó pensar en una àrea metropolitana del segle XXI, que probablement no reconeix unes estructures polítiques tan pesades, sinó una estructura tova que fica damunt la taula estratègies de futur i mecanismes de cooperació i coordinació».

El «perill» que detecta Segarra és, per exemple, la falta de transparència amb la ciutadania, així com la inexistència de debat respecte als habitants dels diferents municipis. «L'àrea metropolitana

«Hem d'apostar per una estructura tova i no enpolítics tan pesats»

no pot ser un poder a l'ombra i una institució on els principals partits polítics arriben a uns acords. Ells no han de retre comptes directament als ciutadans, no passen per les eleccions, sinó que passen a un segon nivell, i això no pot ser», recalca Segarra.

El nou ens metropolità del Camp de Tarragona omple portades, pàgines i conferències. A hores d'ara, les incògnites sobre el seu funcionament, gestió, governança i finançament són una incògnita. Però Segarra ho té clar: «Tenim les vegueries, els consells comarcals, municipis, diputacions, generalitat... En aquesta enginyeria institucional hi ha coses que ja sobren», sentència.